

Bruksela, dnia 15.12.2020 r.
COM(2020) 824 final

ANNEXES 1 to 6

ZAŁĄCZNIKI

do

**Wniosku dotyczącego
ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

**w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i
uchylające rozporządzenie (UE) nr 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

ZAŁĄCZNIK I

PRIORYTETOWE KORYTARZE I OBSZARY INFRASTRUKTURY ENERGETYCZNEJ

1. PRIORYTETOWE KORYTARZE ENERGII ELEKTRYCZNEJ

1) Elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe Północ-Południe w Europie Zachodniej: połączenia międzysystemowe między państwami członkowskimi regionu oraz z obszarem Morza Śródziemnego, w tym również na Półwyspie Iberyjskim, mające w szczególności integrować energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii i poprawiać wewnętrzną infrastrukturę sieciową w celu stymulowania integracji rynku w regionie.

Zainteresowane państwa członkowskie: Austria, Belgia, Francja, Niemcy, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Malta, Portugalia i Hiszpania.

2) Elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe Północ-Południe w Europie Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej: połączenia międzysystemowe i linie wewnętrzne na kierunkach północ-południe i wschód-zachód mające zapewnić ukończenie tworzenia rynku wewnętrznego i integrację energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych.

Zainteresowane państwa członkowskie: Austria, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Czechy, Grecja, Niemcy, Polska, Rumunia, Słowacja i Słowenia, Węgry i Włochy.

3) Plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich w odniesieniu do energii elektrycznej: połączenia międzysystemowe między państwami członkowskimi i linie wewnętrzne w regionie bałtyckim mające na celu wsparcie integracji rynku przy jednoczesnej integracji coraz większego udziału energii ze źródeł odnawialnych w regionie.

Zainteresowane państwa członkowskie: Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska i Szwecja.

2. PRIORYTETOWE KORYTARZE SIECI PRZESYŁOWYCH ENERGII MORSKIEJ

4) Północnomorska sieć przesyłowa morskiej energii wiatrowej: rozwój zintegrowanej morskiej sieci elektroenergetycznej i związanych z nią połączeń międzysystemowych na Morzu Północnym, Morzu Irlandzkim, kanale La Manche, i na sąsiednich wodach, mających służyć do przesyłu energii elektrycznej z morskich odnawialnych źródeł energii do ośrodków poboru i składowania oraz do zwiększenia transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Zainteresowane państwa członkowskie: Belgia, Dania, Francja, Irlandia, Luksemburg, Niderlandy Niemcy, i Szwecja;

5) Plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich w sieci przesyłowej energii morskiej: rozwój zintegrowanej morskiej sieci elektroenergetycznej i związanych z nią połączeń międzysystemowych na Morzu Bałtyckim i na sąsiednich wodach, mających służyć do przesyłu energii elektrycznej z morskich odnawialnych źródeł energii do ośrodków poboru i składowania oraz do zwiększenia transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Zainteresowane państwa członkowskie: Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska i Szwecja.

6) Południowo-wschodnia sieć przesyłowa energii morskiej: rozwój zintegrowanej morskiej sieci elektroenergetycznej i związanych z nią połączeń międzysystemowych na Morzu Śródziemnym, Morzu Czarnym i na sąsiednich wodach, mających służyć do przesyłu energii

elektrycznej z morskich odnawialnych źródeł energii do ośrodków poboru i składowania oraz do zwiększenia transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Zainteresowane państwa członkowskie: Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Malta, Rumunia, Słowenia i Włochy.

7) Sieć przesyłowa energii morskiej w Południowo-Zachodniej Europie: rozwój zintegrowanej morskiej sieci elektroenergetycznej i związanych z nią połączeń międzysystemowych na wodach północnego Oceanu Atlantyckiego, mających służyć do przesyłu energii elektrycznej z morskich odnawialnych źródeł energii do ośrodków poboru i składowania oraz do zwiększenia transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Zainteresowane państwa członkowskie: Francja, Hiszpania, Irlandia, i Portugalia.

3. PRIORYTETOWE KORYTARZE WODORU I ELEKTROLIZERÓW

8) Połączenia międzysystemowe dla wodoru w Europie Zachodniej: infrastruktura wodorowa umożliwiająca powstanie zintegrowanej wodorowej sieci szkieletowej łączącej państwa w regionie i zaspokajającej ich szczególne potrzeby infrastrukturalne w zakresie wodoru poprzez wsparcie powstania ogólnounijnej sieci transportu wodoru.

Elektrolizery: wspieranie wdrażania zastosowań do celów przetwarzania energii elektrycznej w gaz służących do umożliwienia redukcji emisji gazów cieplarnianych i przyczyniających się do bezpiecznego, wydajnego i niezawodnego funkcjonowania systemu oraz integracji inteligentnych systemów energetycznych. Zainteresowane państwa członkowskie: Austria, Belgia, Dania, Francja, Hiszpania, Irlandia, Luksemburg, Malta, Niderlandy, Niemcy, Portugalia i Włochy.

9) Połączenia międzysystemowe dla wodoru w Europie Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej: infrastruktura wodorowa umożliwiająca powstanie zintegrowanej wodorowej sieci szkieletowej łączącej państwa w regionie i zaspokajającej ich szczególne potrzeby infrastrukturalne w zakresie wodoru poprzez wsparcie powstania ogólnounijnej sieci transportu wodoru.

Elektrolizery: wspieranie wdrażania zastosowań do celów przetwarzania energii elektrycznej w gaz służących do umożliwienia redukcji emisji gazów cieplarnianych i przyczyniających się do bezpiecznego, wydajnego i niezawodnego funkcjonowania systemu oraz integracji inteligentnych systemów energetycznych. Zainteresowane państwa członkowskie: Austria, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Czechy, Grecja, Niemcy, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Węgry i Włochy.

10) Plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich w odniesieniu do wodoru: infrastruktura wodorowa umożliwiająca powstanie zintegrowanej wodorowej sieci szkieletowej łączącej państwa w regionie i zaspokajającej ich szczególne potrzeby infrastrukturalne w zakresie wodoru poprzez wsparcie powstania ogólnounijnej sieci transportu wodoru.

Elektrolizery: wspieranie wdrażania zastosowań do celów przetwarzania energii elektrycznej w gaz służących do umożliwienia redukcji emisji gazów cieplarnianych i przyczyniających się do bezpiecznego, wydajnego i niezawodnego funkcjonowania systemu oraz integracji inteligentnych systemów energetycznych. Zainteresowane państwa członkowskie: Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska i Szwecja.

4. PRIORYTETOWE OBSZARY TEMATYCZNE

11) Stosowanie inteligentnych sieci elektroenergetycznych: przyjęcie technologii inteligentnych sieci w całej Unii w celu skutecznej integracji zachowań i działań wszystkich

użytkowników podłączonych do sieci elektroenergetycznej, w szczególności wytwarzania dużych ilości energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub rozproszonych i reakcji strony popytowej.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie.

12) Transgraniczne sieci dwutlenku węgla: stworzenie infrastruktury transportu dwutlenku węgla między państwami członkowskimi i w relacji z sąsiadującymi państwami trzecimi w ramach stosowania wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie.

13) Inteligentne sieci gazowe: przyjęcie technologii inteligentnych sieci gazowych w całej Unii, aby skutecznie włączyć różnorodne odnawialne i niskoemisyjne źródła gazu do sieci gazowej, wesprzeć rozpowszechnienie innowacyjnych rozwiązań w zakresie zarządzania siecią ułatwiających integrację inteligentnego sektora energetycznego i reakcję na popyt.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie.

ZAŁĄCZNIK II

KATEGORIE INFRASTRUKTURY ENERGETYCZNEJ

W celu realizacji priorytetów w odniesieniu do infrastruktury energetycznej wymienionych w załączniku I tworzone są następujące kategorie infrastruktury:

1) w przypadku energii elektrycznej:

a) linie napowietrzne wysokiego napięcia, o ile zostały zaprojektowane dla napięcia 220 kV lub wyższego, oraz podziemne i podmorskie kable przesyłowe, o ile zostały zaprojektowane dla napięcia 150 kV lub wyższego;

b) instalacje magazynowania energii elektrycznej przeznaczone do stałego lub czasowego magazynowania energii elektrycznej w obiektach naziemnych lub podziemnych lub w geologicznych obiektach magazynowania, pod warunkiem że są bezpośrednio połączone z liniami przesyłowymi wysokiego napięcia zaprojektowanymi dla napięcia 110 kV lub większego;

c) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla bezpiecznej, pewnej i efektywnej eksploatacji systemów, o których mowa w lit. a) i b), w tym systemy ochronne, monitorujące i sterujące dla wszystkich poziomów napięcia i podstacji;

d) systemy i części składowe integrujące ICT poprzez operacyjne platformy cyfrowe, systemy sterujące i technologie czujników zarówno na poziomie przesyłu, jak i na poziomie dystrybucji systemami średniego napięcia, za pośrednictwem których dąży się do powstania bardziej wydajnych i inteligentnych sieci przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej, zwiększenia zdolności do integracji nowych form wytwarzania, magazynowania i poboru oraz ułatwiających tworzenie nowych modeli biznesowych i struktur rynku;

e) wszelkie urządzenia lub instalacje należące do kategorii, o której mowa w lit. a), pełniące podwójną funkcję: połączenia międzysystemowe i przesył energii elektrycznej z morskich źródeł odnawialnych pochodzącej z morskich obiektów wytwarzania energii do co najmniej dwóch państw, jak również wszelkie sąsiednie urządzenia i instalacje mające zasadnicze znaczenie dla bezpiecznej, pewnej i efektywnej eksploatacji, w tym systemy ochronne, monitorujące i sterujące oraz niezbędne podstacje, jeżeli zapewniają one także interoperacyjność technologii, m.in. kompatybilność interfejsów między różnymi technologiami („sieci przesyłowe energii morskiej ze źródeł odnawialnych”).

2) w przypadku inteligentnych sieci gazowych:

a) wszelkie z poniższych urządzeń lub instalacji mających na celu umożliwienie i ułatwienie włączenia odnawialnych i niskoemisyjnych gazów (w tym biometanu i wodoru) do sieci: cyfrowe systemy i części składowe integrujące ICT, systemy sterujące i technologie czujników służące interaktywnemu i inteligentnemu monitorowaniu, pomiarowi i kontroli jakości produkcji, przesyłu, dystrybucji i poboru gazu w sieci gazowej i zarządzaniu nimi. Ponadto takie projekty mogą obejmować również urządzenia umożliwiające przepływy zwrotne z poziomu dystrybucji do poziomu przesyłu oraz związane z nimi niezbędne modernizacje istniejącej sieci.

3) w przypadku wodoru:

- a) gazociągi przesyłowe do transportu wodoru, zapewniające dostęp do wielu użytkowników sieci na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, które obejmują głównie rurociągi wodorowe wysokiego ciśnienia, z wyjątkiem rurociągów do lokalnej dystrybucji wodoru;
- b) podziemne obiekty magazynowe połączone z rurociągami wodorowymi wysokiego ciśnienia, o których mowa w lit. a);
- c) obiekty służące do odbioru, magazynowania oraz regazyfikacji lub rozprężania skroplonego wodoru lub wodoru trwale obecnego w innych substancjach chemicznych w celu wprowadzenia wodoru do sieci;
- d) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla pewnej, bezpiecznej i efektywnej eksploatacji instalacji wodorowej lub zapewniające dwukierunkową przepustowość, w tym tłocznie gazu.

Wszelkie obiekty wymienione w lit. a), b), c) i d) mogą być nowo wybudowanymi obiektami lub obiektami przekształconymi z gazu ziemnego przeznaczonymi dla wodoru lub połączeniem tych dwóch rodzajów.

4) w przypadku instalacji przeznaczonych dla elektrolizerów:

- a) elektrolizery: (i) które mają zdolność wynoszącą co najmniej 100 MW, (ii) których produkcja jest zgodna z wymogiem dotyczącym ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia w wysokości 70 % w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94g CO₂ e/MJ określonych w art. 25 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001¹ i załączniku V do tej dyrektywy. Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia oblicza się, stosując metodykę, o której mowa w art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub ewentualnie korzystając z normy ISO 14067 lub ISO 14064-1. W stosownych przypadkach wymierne ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia są weryfikowane zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001 lub przez niezależną osobę trzecią, oraz (iii) które pełnią funkcję związaną z siecią;
- b) powiązane urządzenia.

5) w przypadku dwutlenku węgla:

- a) specjalnie przeznaczone rurociągi, z wyłączeniem sieci rurociągów kopalnianych, wykorzystywane do transportu dwutlenku węgla z więcej niż jednego źródła, tj. instalacji przemysłowych (w tym elektrowni) wytwarzających gaz CO₂ jako produkt spalania lub innych reakcji chemicznych z udziałem związków kopalnych i niekopalnych z zawartością węgla, w celu stałego geologicznego składowania dwutlenku węgla zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE²;

¹ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

² Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

b) obiekty służące do skraplania i buforowego składowania dwutlenku węgla w celu jego dalszego transportu. Nie obejmuje to infrastruktury w ramach formacji geologicznej wykorzystywanej do stałego geologicznego składowania dwutlenku węgla zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE oraz związanych z nią instalacji powierzchniowych i zatłaczających;

c) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla prawidłowej, bezpiecznej i efektywnej eksploatacji danego systemu, w tym systemy ochronne, monitorujące i sterujące.

ZALĄCZNIK III

REGIONALNE LISTY PROJEKTÓW BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

1. ZASADY DOTYCZĄCE GRUP

1) Jeżeli chodzi o infrastrukturę energetyczną wchodzącą w zakres kompetencji krajowych organów regulacyjnych, w skład każdej grupy wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, krajowych organów regulacyjnych, OSP, jak również Komisji, Agencji i w stosownych przypadkach ENTSO energii elektrycznej lub ENTSO gazu.

W przypadku pozostałych kategorii infrastruktury energetycznej w skład każdej grupy wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, projektodawców zainteresowanych każdorazowo odpowiednimi priorytetami wskazanymi w załączniku I oraz Komisji.

2) w zależności od liczby projektów proponowanych do listy unijnej, luk w infrastrukturze regionalnej i zmian na rynku grupy oraz ich organy decyzyjne w stosownych przypadkach mogą się dzielić, łączyć lub odbywać posiedzenia w różnych składach, aby omawiać sprawy wspólne dla wszystkich grup lub dotyczące wyłącznie określonych regionów. Sprawy tego rodzaju mogą obejmować kwestie istotne dla spójności między regionami lub ryzyka, że liczba proponowanych projektów zapisanych w projektach list regionalnych przekroczy poziom umożliwiający zarządzanie nimi.

3) Każda grupa organizuje swoje prace stosownie do starań na rzecz współpracy regionalnej zgodnie z art. 61 dyrektywy (UE) 2019/944, art. 7 dyrektywy 2009/73/WE, art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/943 i art. 12 rozporządzenia (WE) nr 715/2009 oraz innych istniejących struktur współpracy regionalnej.

4) W przypadkach stosownych z punktu widzenia realizacji odpowiedniego priorytetu wskazanego w załączniku I każda grupa zaprasza projektodawców, których projekty potencjalnie kwalifikują się do zaliczenia do projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a także przedstawicieli administracji krajowej, organów regulacyjnych i OSP z państw trzecich. Decyzję o zaproszeniu przedstawicieli państw trzecich podejmuje się w drodze konsensusu.

5) Każda grupa zaprasza, w stosownych przypadkach, organizacje reprezentujące odpowiednie zainteresowane strony – a jeżeli uzna to za stosowne, bezpośrednio zainteresowane strony – w tym producentów, operatorów systemów dystrybucyjnych, dostawców i konsumentów, a także organizacje działające na rzecz ochrony środowiska. Grupa może organizować posiedzenia lub konsultacje w przypadkach, w których jest to właściwe ze względu na wykonanie jej zadań.

6) W odniesieniu do posiedzeń grup Komisja publikuje na platformie dostępnej dla zainteresowanych stron regulaminy, uaktualnione wykazy organizacji członkowskich, regularnie aktualizowane informacje o postępach prac, porządki obrad na posiedzeniach, a także protokoły z posiedzeń, jeżeli są one dostępne. Obrady organów decyzyjnych grup oraz ranking projektów zgodnie z art. 4 ust. 5 są poufne.

7) Komisja, Agencja oraz grupy dążą do spójności między poszczególnymi grupami. W tym celu Komisja i Agencja zapewniają w stosownych przypadkach wymianę informacji na temat wszystkich prac będących przedmiotem międzyregionalnego zainteresowania danych grup.

8) Udział krajowych organów regulacyjnych i Agencji w działaniach grup nie może zagrażać realizacji ich celów i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w art. 58, 59

i art. 60 dyrektywy (UE) 2019/944, art. 40 i art. 41 dyrektywy 2009/73/WE i w rozporządzeniu (UE) 2019/942.

2. PROCES TWORZENIA LIST REGIONALNYCH

1) Projektodawcy, których projekty potencjalnie kwalifikują się do zaliczenia do projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i oczekują na przyznanie tego statusu, składają do grupy wniosek o uznanie projektu za będący przedmiotem wspólnego zainteresowania, obejmujący:

- a) ocenę ich projektów w odniesieniu do wkładu w realizację priorytetów określonych w załączniku I;
- b) analizę zgodności z odpowiednimi kryteriami określonymi w art. 4;
- c) w przypadku projektów, które osiągnęły odpowiedni stopień zaawansowania – analizę kosztów i korzyści projektu przeprowadzoną w oparciu o metody opracowane przez ENTSO energii elektrycznej lub ENTSO gazu zgodnie z art. 11;
- d) wszelkie inne informacje pomocne w ocenie projektu.

2) Wszyscy odbiorcy zachowują poufność szczególnie chronionych informacji handlowych.

3) Proponowane projekty dotyczące przesyłu i magazynowania energii elektrycznej będące przedmiotem wspólnego zainteresowania i należące do kategorii określonych w załączniku II pkt 1 lit. a), b), c) i e) stanowią element ostatniego dostępnego ogólnounijnego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci energii elektrycznej opracowanego przez ENTSO energii elektrycznej zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) 2019/943. Proponowane projekty dotyczące przesyłu i magazynowania energii elektrycznej będące przedmiotem wspólnego zainteresowania i należące do kategorii określonych w załączniku II pkt 1 lit. e) to projekty, które wynikają z planu rozwoju zintegrowanej sieci morskiej, o którym mowa w art. 14 ust. 2, i są z nim zgodne.

4) Z dniem 1 stycznia 2024 r. proponowane projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania dotyczące wodoru i należące do kategorii określonych w załączniku II pkt 3 stanowią element ostatniego dostępnego ogólnounijnego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci gazu opracowanego przez ENTSO gazu zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 715/2009.

5) Do dnia 30 czerwca 2022 r., a następnie w odniesieniu do każdego ogólnounijnego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu wydają zaktualizowane wytyczne dotyczące włączenia projektów do ich odpowiednich ogólnounijnych dziesięcioletnich planów rozwoju sieci, o których mowa w pkt 3) i 4), aby zapewnić równe traktowanie i przejrzystość procesu. W odniesieniu do wszystkich projektów uwzględnionych w obowiązującej wówczas unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w wytycznych określa się uproszczony proces automatycznego włączania do ogólnounijnych dziesięcioletnich planów rozwoju sieci, z uwzględnieniem dokumentacji i danych już przedłożonych w ramach poprzednich procesów związanych z ogólnounijnymi dziesięcioletnimi planami rozwoju sieci, o ile zawarte w nich informacje pozostają aktualne.

Przed publikacją ostatecznej wersji wytycznych ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu konsultują się z Komisją i Agencją w sprawie swoich odpowiednich projektów wytycznych dotyczących włączenia projektów do ogólnounijnych dziesięcioletnich planów rozwoju sieci oraz należycie uwzględniają zalecenia przekazane przez Komisję i Agencję.

6) Proponowane projekty dotyczące przesyłu dwutlenku węgla należące do kategorii określonej w załączniku II pkt 5 są przedstawiane Komisji przez zainteresowane państwa członkowskie lub podmioty wyznaczone przez te państwa jako stanowiące element planu opracowanego przez co najmniej dwa państwa członkowskie, który ma na celu rozwój transgranicznej infrastruktury przesyłu i magazynowania dwutlenku węgla.

7) W przypadku projektów wchodzących w zakres właściwości krajowych organów regulacyjnych, organy te, a w razie konieczności Agencja, w miarę możliwości w kontekście współpracy regionalnej na podstawie art. 61 dyrektywy (UE) 2019/944 i art. 7 dyrektywy 2009/73/WE sprawdzają spójne stosowanie kryteriów i metodyki analizy kosztów i korzyści oraz oceniają ich stosowność w perspektywie transgranicznej. Swoją ocenę przedstawiają grupie.

8) W przypadku wszystkich pozostałych proponowanych projektów Komisja ocenia stosowanie kryteriów określonych w art. 4. Komisja uwzględnia również możliwość przyszłego rozszerzenia na dodatkowe państwa członkowskie. Komisja przedstawia swoją ocenę grupie.

9) Każde państwo członkowskie, którego terytorium proponowany projekt nie dotyczy, ale dla którego proponowany projekt może mieć ewentualne pozytywne skutki netto lub któremu może przynieść ewentualny znaczący efekt, na przykład w odniesieniu do środowiska lub do funkcjonowania infrastruktury energetycznej na jego terytorium, może przedstawić grupie opinię zawierającą swoje obawy.

10) Organ decyzyjny grupy, na wniosek państwa członkowskiego należącego do grupy, poddaje ocenie uzasadnione powody przedstawione przez to państwo zgodnie z art. 3 ust. 3 przeciwko zatwierdzeniu projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania lub projektu będącego przedmiotem wzajemnego zainteresowania i odnoszącego się do jego terytorium.

11) Grupa zbiera się w celu rozpatrzenia i sporządzenia rankingu proponowanych projektów z uwzględnieniem oceny przedstawionej przez organy regulacyjne lub Komisję w odniesieniu do projektów, które nie wchodzą w zakres właściwości krajowych organów regulacyjnych.

12) Sporządzone przez grupy projekty list regionalnych proponowanych projektów podlegających właściwości krajowych organów regulacyjnych wraz z wszelkimi opiniami, o których mowa w pkt 9, przedkłada się Agencji na sześć miesięcy przed datą przyjęcia listy unijnej. Agencja ocenia projekty list regionalnych i towarzyszące im opinie w terminie trzech miesięcy od daty ich otrzymania. Agencja przedstawia opinię na temat projektów list regionalnych, w szczególności spójnego stosowania kryteriów oraz analizy kosztów i korzyści we wszystkich regionach. Opinię Agencji przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/942.

13) W terminie miesiąca od daty otrzymania opinii Agencji organ decyzyjny każdej z grup przyjmuje ostateczną listę regionalną, nie naruszając przepisów art. 3 ust. 3, w oparciu o propozycję grupy oraz przy uwzględnieniu opinii Agencji oraz ocen przedłożonych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z pkt 7, lub oceny wydanej przez Komisję w odniesieniu do projektów, które nie wchodzą w zakres właściwości krajowych organów regulacyjnych, zaproponowanych zgodnie z pkt 8. Grupy przedkładają Komisji ostateczne listy regionalne wraz z wszelkimi opiniami, o których mowa w pkt 9.

14) Jeżeli na podstawie otrzymanych list regionalnych i po uwzględnieniu opinii Agencji łączna liczba proponowanych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania uwzględnionych na liście unijnej przekracza poziom umożliwiający zarządzanie nimi, Komisja rozważy po konsultacji z poszczególnymi zainteresowanymi grupami

nieuwzględnienie na liście unijnej projektów umieszczonych przez grupę niżej w rankingu opracowanym zgodnie z art. 4 ust. 5.

ZALĄCZNIK IV

ZASADY I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE KRYTERIÓW DLA PROJEKTÓW BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA I PROJEKTÓW BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM WZAJEMNEGO ZAINTERESOWANIA

1) Projektem o znaczących skutkach transgranicznych jest projekt na terytorium państwa członkowskiego, który spełnia następujące warunki:

a) w przypadku przesyłu energii elektrycznej – projekt zwiększa zdolność przesyłową sieci lub zdolność dostępową dla przepływów handlowych na granicy między tym państwem członkowskim i jednym lub kilkoma innymi państwami członkowskimi, przynosząc w efekcie wzrost transgranicznej zdolności przesyłowej sieci na granicy z tym państwem członkowskim i jednym lub kilkoma innymi państwami członkowskimi o co najmniej 500 MW w porównaniu z sytuacją, gdyby nie nastąpiło oddanie do użytku danego projektu;

b) w przypadku magazynowania energii elektrycznej – projekt zapewnia co najmniej 225 MW mocy zainstalowanej i pojemność magazynową pozwalającą na wytworzenie energii elektrycznej netto w ilości 250 GWh rocznie;

c) w przypadku inteligentnych sieci elektroenergetycznych – projekt dotyczy urządzeń i instalacji wysokiego i średniego napięcia. W realizacji projektu biorą udział operatorzy systemu przesyłowego, operatorzy systemu przesyłowego i dystrybucyjnego lub operatorzy systemu dystrybucyjnego z co najmniej dwóch państw członkowskich. Operatorzy systemu dystrybucyjnego mogą być zaangażowani jedynie przy wsparciu operatorów systemu przesyłowego z co najmniej dwóch państw członkowskich, którzy są ściśle związani z projektem i gwarantują interoperacyjność. Projekt obejmuje co najmniej 50 000 użytkowników, wytwórców, konsumentów lub prosumentów energii elektrycznej na obszarze pobierającym co najmniej 300 GWh rocznie, z czego co najmniej 20 % pochodzi ze źródeł odnawialnych, których wydajność jest zmienna;

d) w przypadku przesyłu wodoru – projekt zapewnia możliwość przesyłu wodoru przez granice zainteresowanych państw członkowskich lub zwiększa istniejącą transgraniczną zdolność w zakresie przesyłu wodoru na granicy między dwoma państwami członkowskimi o co najmniej 10 % w porównaniu z sytuacją sprzed oddania projektu do użytku, a projektu w wystarczający sposób dowodzi, że stanowi on kluczowy element planowanej transgranicznej sieci wodorowej, i dostarcza wystarczających dowodów na potwierdzenie sporządzenia stosownych planów oraz nawiązania współpracy z sąsiednimi państwami i z operatorami sieci;

e) w przypadku instalacji do magazynowania lub odbioru wodoru, o których mowa w załączniku II pkt 3 – projekt ma na celu zapewnienie dostaw, bezpośrednio lub pośrednio, do co najmniej dwóch państw członkowskich;

f) w przypadku elektrolizerów – projekt zapewnia moc zainstalowaną na poziomie co najmniej 100 MW i przynosi bezpośrednie lub pośrednie korzyści co najmniej dwóm państwom członkowskim;

g) w przypadku inteligentnych sieci gazowych – w realizacji projektu biorą udział operatorzy systemu przesyłowego, operatorzy systemu przesyłowego i dystrybucyjnego lub operatorzy systemu dystrybucyjnego z co najmniej dwóch państw członkowskich. Operatorzy systemu dystrybucyjnego mogą być zaangażowani

jedynie przy wsparciu operatorów systemu przesyłowego z co najmniej dwóch państw członkowskich, którzy są ściśle związani z projektem i gwarantują interoperacyjność.

2) Projektem o znaczących skutkach transgranicznych będącym przedmiotem wzajemnego zainteresowania jest projekt, który spełnia następujące warunki:

h) w przypadku projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania należących do kategorii, o której mowa w załączniku II pkt 1 lit. a) i e) – projekt zwiększa zdolność przesyłową sieci lub zdolność dostępową dla przepływów handlowych na granicy między tym państwem członkowskim i jednym lub kilkoma państwami trzecimi, zapewniając uzyskanie istotnych korzyści przez co najmniej dwa państwa członkowskie zgodnie z kryteriami szczególnymi wymienionymi w art. 4 ust. 3. ENTSO energii elektrycznej przeprowadza i publikuje obliczenia korzyści dla państw członkowskich w ramach ogólnounijnego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci;

i) w przypadku projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania należących do kategorii, o której mowa w załączniku II pkt 3 – projekt w dziedzinie wodoru zapewnia możliwość przesyłu wodoru przez granicę między państwem członkowskim i jednym lub kilkoma państwami trzecimi oraz zapewnia uzyskanie istotnych korzyści przez co najmniej dwa państwa członkowskie zgodnie z kryteriami szczególnymi wymienionymi w art. 4 ust. 3. ENTSO gazu przeprowadza i publikuje obliczenia korzyści dla państw członkowskich w ramach ogólnounijnego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci;

j) w przypadku projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania należących do kategorii, o której mowa w załączniku II pkt 5 – projekt można wykorzystać do transportowania antropogenicznego dwutlenku węgla między co najmniej dwoma państwami członkowskimi a państwem trzecim.

3) W przypadku projektów należących do kategorii określonych w załączniku II pkt 1 lit. a), b), c) i e) ocena kryteriów wymienionych w art. 4 dokonywana jest następująco:

a) pomiar integracji rynku, konkurencji i elastyczności systemu dokonywany zgodnie z zasadami analizy przedstawionej w ostatnim dostępnym ogólnounijnym dziesięcioletnim planie rozwoju sieci energii elektrycznej, w szczególności poprzez:

(i) obliczenie, w przypadku projektów transgranicznych, skutków w zakresie zdolności przesyłowej systemu w obydwu kierunkach przepływu mocy, mierzonych ilością mocy (w megawatach) i ich wkładem w osiągnięcie 15 % celu połączeń międzysystemowych, lub, w przypadku projektów o znaczących skutkach transgranicznych, skutków w zakresie zdolności przesyłowej systemu na granicach pomiędzy danymi państwami członkowskimi, między danymi państwami członkowskimi a państwami trzecimi lub w obrębie danych państw członkowskich i w zakresie równowagi popytu i podaży oraz operacji sieciowych w danych państwach członkowskich;

(ii) ocenę skutków dla analizowanego obszaru określonego w załączniku V w kontekście wynikających z projektu kosztów wytwarzania i przesyłu energii oraz zmian i konwergencji cen rynkowych dla całego systemu energetycznego

przy założeniu różnych scenariuszy planowania, ze szczególnym uwzględnieniem wywołanych zmian w zakresie klasyfikacji „merit order”;

b) pomiar przesyłu wytworzonej energii odnawialnej do głównych ośrodków poboru i magazynowania dokonywany zgodnie z zasadami analizy przedstawionej w ostatnim dostępnym ogólnounijnym dziesięcioletnim planie rozwoju sieci energii elektrycznej, w szczególności:

(i) w przypadku przesyłu energii elektrycznej – przez oszacowanie ilościowe zdolności wytwórczej z odnawialnych źródeł energii (według technologii, w megawatach) przyłączonej i przesyłanej w następstwie projektu z planowaną całkowitą zdolnością wytwórczą z takich odnawialnych źródeł energii w zainteresowanych państwach członkowskich w roku 2030, zgodnie z krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu przedłożonymi przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³;

(ii) lub w przypadku magazynowania energii elektrycznej – przez porównanie nowej zdolności zapewnionej przez projekt z całkowitą istniejącą zdolnością dla takiej samej technologii magazynowania w analizowanym obszarze w rozumieniu załącznika V;

c) pomiar bezpieczeństwa dostaw, interoperacyjności i poziomu bezpieczeństwa eksploatacji systemu dokonywany zgodnie z zasadami analizy przedstawionej w ostatnim dostępnym ogólnounijnym dziesięcioletnim planie rozwoju sieci energii elektrycznej, w szczególności poprzez ocenę skutków projektu w zakresie oczekiwanego czasu niepokrycia zapotrzebowania dla analizowanego obszaru w rozumieniu załącznika V, w ujęciu według wystarczalności zdolności wytwórczych i przesyłowych dla zestawu charakterystycznych okresów obciążenia, z uwzględnieniem oczekiwanych zmian ekstremalnych zjawisk pogodowych związanych z klimatem i ich wpływu na odporność infrastruktury. W stosownych przypadkach dokonuje się pomiaru wpływu projektu na niezależną i niezawodną kontrolę działania systemu i usług.

4) W przypadku projektów należących do kategorii określonych w załączniku II pkt 1 lit. d) ocena kryteriów wymienionych w art. 4 dokonywana jest następująco:

- a) Poziom zrównoważoności : Pomiaru na potrzeby tego kryterium dokonuje się poprzez ocenę zakresu zdolności sieci do przyłączenia i przesyłu energii ze źródeł odnawialnych, których wydajność jest zmienna.
- b) Bezpieczeństwo dostaw : Pomiaru na potrzeby tego kryterium dokonuje się na podstawie poziomu strat w sieciach dystrybucyjnych lub przesyłowych, procentowego współczynnika wykorzystania (tj. średniego obciążenia) elementów sieci elektroenergetycznej, dostępności elementów

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013, Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

sieci (w związku z planowanymi i nieplanowanymi czynnościami konserwacyjnymi) oraz ich wpływu na funkcjonowanie sieci, czasu trwania i częstotliwości zakłóceń, w tym związanych z klimatem.

- c) Integracja rynku : Pomiaru na potrzeby tego kryterium dokonuje się na podstawie oceny wykorzystania innowacyjnych technologii w funkcjonowaniu systemu i wzajemnych połączeniach, a także poziomu integracji innych sektorów i ułatwienia tworzenia nowych modeli biznesowych i struktur rynkowych.
- d) Bezpieczeństwo i elastyczność sieci oraz jakość dostaw : Pomiaru na potrzeby tego kryterium dokonuje się na podstawie oceny innowacyjnego podejścia do elastyczności systemu, cyberbezpieczeństwa, wydajności operacyjnej między poziomem OSP a OSD, zdolności do uwzględnienia odpowiedzi odbioru, magazynowania, środków efektywności energetycznej, racjonalnego pod względem kosztów wykorzystania narzędzi cyfrowych i ICT do celów monitorowania i kontroli, stabilności systemu elektroenergetycznego oraz wskaźnika jakości napięcia.

5) W przypadku projektów dotyczących wodoru należących do kategorii określonych w załączniku II pkt 3 ocena kryteriów wymienionych w art. 4 dokonywana jest następująco:

- a) Pomiaru zrównoważonego charakteru projektu dokonuje się na podstawie jego wkładu w: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w ramach poszczególnych zastosowań końcowych, na przykład w przemyśle lub transporcie; elastyczne i sezonowe możliwości magazynowania energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych; lub wprowadzanie wodoru odnawialnego.
- b) Pomiaru integracji rynku i interoperacyjności dokonuje się na podstawie obliczenia wartości dodatkowej projektu dla integracji obszarów rynku i konwergencji cenowej oraz ogólnej elastyczności systemu.
- c) Pomiaru bezpieczeństwa dostaw i elastyczności dokonuje się na podstawie obliczenia wartości dodatkowej projektu dla odporności, zróżnicowania i elastyczności dostaw wodoru.
- d) Pomiaru konkurencji dokonuje się na podstawie wkładu projektu w dywersyfikację dostaw, w tym ułatwienia dostępu do rodzimych źródeł dostaw wodoru.

6) W przypadku projektów inteligentnych sieci gazowych należących do kategorii określonych w załączniku II pkt 2 ocena kryteriów wymienionych w art. 4 dokonywana jest następująco:

- a) Pomiaru poziomu zrównoważoności dokonuje się na podstawie oceny udziału gazów odnawialnych i niskoemisyjnych włączonych do sieci gazowej, związanego z tym ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w kierunku całkowitej dekarbonizacji systemu oraz na podstawie odpowiedniego wykrywania wycieków.

b) Pomiaru bezpieczeństwa i jakości dostaw dokonuje się na podstawie oceny wskaźnika niezawodnie dostępnych dostaw gazu i okresu największego poboru mocy, poziomu zastąpienia importu energii elektrycznej energią pozyskiwaną z lokalnych gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, stabilności funkcjonowania systemu, czasu trwania i częstotliwości zakłóceń w przeliczeniu na jednego klienta.

c) Pomiaru ułatwienia inteligentnej integracji sektora energetycznego dokonuje się na podstawie oceny możliwych oszczędności kosztów w połączonych sektorach i systemach energetycznych, takich jak system ciepłowniczy i elektroenergetyczny, transport i przemysł.

7) W przypadku projektów dotyczących elektrolizerów należących do kategorii określonych w załączniku II pkt 4 ocena kryteriów wymienionych w art. 4 dokonywana jest następująco:

a) Pomiaru poziomu zrównoważoności dokonuje się na podstawie oceny udziału wodoru odnawialnego lub wodoru spełniającego kryteria określone w załączniku II pkt 4 lit. a) ppkt (ii) włączonych do sieci oraz związanego z tym ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

b) Pomiaru bezpieczeństwa dostaw dokonuje się na podstawie oceny wkładu projektu w bezpieczeństwo, stabilność i efektywność funkcjonowania sieci, w tym na podstawie oceny unikania ograniczania produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

c) Pomiaru ułatwienia inteligentnej integracji sektora energetycznego dokonywanego na podstawie oceny możliwych oszczędności kosztów w połączonych sektorach i systemach energetycznych, takich jak sieci gazowe, sieci wodoru, sieci energetyczne i ciepłownicze, sektory transportu i przemysłu, a także zakresu możliwości odpowiedzi odbioru.

ZAŁĄCZNIK V

CALOŚCIOWA ANALIZA KOSZTÓW I KORZYŚCI SYSTEMU ENERGETYCZNEGO

Metodyka zharmonizowanej, całościowej analizy kosztów i korzyści systemu energetycznego w odniesieniu do projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania jest zgodna z następującymi zasadami.

1) Obszar analizy pojedynczego projektu obejmuje wszystkie państwa członkowskie i państwa trzecie, na których terytorium jest zlokalizowany projekt, wszystkie bezpośrednio sąsiadujące państwa członkowskie i wszystkie inne państwa członkowskie, na które dany projekt ma znaczący wpływ. W tym celu ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu współpracują ze wszystkimi właściwymi operatorami systemów w odpowiednich państwach trzecich.

2) Każda analiza kosztów i korzyści obejmuje analizy wrażliwości zbioru danych wejściowych, terminów oddania do użytku różnych projektów w ramach tego samego analizowanego obszaru oraz innych istotnych parametrów.

3) Metodyka określa analizę, która ma zostać przeprowadzona na podstawie odpowiedniego zbioru wielosektorowych danych wejściowych, przez wskazanie skutków realizacji i braku realizacji danego projektu.

4) Metodyka określa wytyczne dotyczące rozwoju i użytkowania sieci oraz modele rynkowe konieczne do przeprowadzenia analizy kosztów i korzyści. Modelowanie umożliwia pełną ocenę skutków gospodarczych, w tym integracji rynku, bezpieczeństwa dostaw i konkurencji, skutków społecznych, środowiskowych i klimatycznych, w tym skutków międzysektorowych. Metodyka zawiera szczegółowe informacje na temat obliczania każdej z korzyści i każdego kosztu, oraz dlaczego i w jaki sposób się je oblicza.

5) Wyjaśnia ona, w jaki sposób zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” jest wdrażana na wszystkich etapach dziesięcioletnich planów rozwoju sieci.

6) Zapewnia ona określenie państw członkowskich, w których przypadku projekt generuje skutki pozytywne netto (beneficjentów), oraz państw członkowskich, w których przypadku projekt generuje skutki negatywne netto (ponoszących koszty).

7) Uwzględnia się w niej co najmniej wydatki kapitałowe, wydatki operacyjne i wydatki z tytułu utrzymania w ciągu cyklu życia oceny projektu oraz ewentualne koszty wycofania z eksploatacji i gospodarowania odpadami. Metodyka określa wytyczne dotyczące stawek rabatowych, cyklu życia oceny i wartości końcowej, które będą stosowane w obliczeniach kosztów i korzyści.

8) Zapewnia ona, aby środki z zakresu przystosowania się do zmiany klimatu podejmowane w odniesieniu do każdego projektu zostały poddane ocenie i odzwierciedlały koszty emisji gazów cieplarnianych w sposób spójny z innymi politykami Unii.

ZAŁĄCZNIK VI

WYTYCZNE DOTYCZĄCE PRZEJRZYSTOŚCI I UDZIAŁU SPOŁECZEŃSTWA

- 1) W podręczniku procedur, o którym mowa w art. 9 ust. 1, podaje się co najmniej:
  - a) specyfikację właściwych aktów prawnych, na podstawie których wydano decyzje i opinie dotyczące poszczególnych rodzajów odnośnych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, z uwzględnieniem prawa ochrony środowiska;
  - b) wykaz decyzji i opinii, które należy uzyskać;
  - c) nazwy i dane teleadresowe właściwego organu, innych zainteresowanych organów i najważniejszych zainteresowanych stron;
  - d) przepływ zadań, z omówieniem każdego etapu procesu, włącznie z orientacyjnym harmonogramem, a także zwięzły przegląd procesu decyzyjnego w odniesieniu do poszczególnych rodzajów odpowiednich projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
  - e) informacje na temat zakresu, struktury i poziomu szczegółowości dokumentów, które należy złożyć w celu ubiegania się o decyzje, włącznie z listą kontrolną;
  - f) etapy, na jakich opinia publiczna może uczestniczyć w procesie, i środki do tego celu;
  - g) warunki, zgodnie z którymi właściwy organ, inne zainteresowane organy i projektodawca wykazują uwzględnienie opinii wyrażonych w konsultacjach publicznych, wskazując na przykład konkretne zmiany, jakich dokonano w zakresie lokalizacji i koncepcji projektu, lub uzasadniając, dlaczego takich opinii nie uwzględniono;
  - h) w miarę możliwości, tłumaczenie jego treści na wszystkie języki sąsiadujących państw członkowskich, opracowane w koordynacji z odpowiednimi sąsiadującymi państwami członkowskimi.
- 2) W szczegółowym planie, o którym mowa w art. 10 ust. 5 lit. b), podaje się co najmniej:
  - a) decyzje i opinie do uzyskania;
  - b) organy, zainteresowane strony i potencjalnie zainteresowane grupy społeczeństwa;
  - c) poszczególne etapy procedury i czas ich trwania;
  - d) najważniejsze cele pośrednie do osiągnięcia i terminy ich realizacji w kontekście podjęcia decyzji kompleksowej;
  - e) zasoby planowane przez organy oraz ewentualne dodatkowe potrzeby dotyczące zasobów.
- 3) Bez uszczerbku dla przewidzianych w prawie ochrony środowiska wymogów dotyczących konsultacji publicznych, w celu zwiększenia udziału społeczeństwa w procesie wydawania pozwoleń oraz zapewnienia wczesnego informowania społeczeństwa i dialogu z nim stosuje się następujące zasady:
  - a) zainteresowane strony, których dotyczy projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym odpowiednie organy krajowe, regionalne i lokalne, właściciele nieruchomości i obywatele mieszkający w pobliżu projektu, przedstawiciele opinii publicznej i ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, są

szczegółowo informowani i proszeni o konsultację na wczesnym etapie projektu, kiedy potencjalne obawy społeczeństwa nadal mogą być wzięte pod uwagę, w sposób otwarty i przejrzysty. W stosownych przypadkach właściwy organ wspiera aktywnie działania podejmowane przez projektodawcę;

b) właściwe organy w miarę możliwości zapewniają łączenie procedur konsultacji publicznych w zakresie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania łącznie z konsultacjami publicznymi wymaganymi już na mocy prawa krajowego. Każde konsultacje publiczne obejmują wszystkie tematy istotne na danym etapie procedury, przy czym ten sam temat istotny na danym etapie procedury nie jest omawiany podczas więcej niż jednej konsultacji publicznych; jednakże jedne konsultacje publiczne mogą odbywać się w więcej niż jednej lokalizacji geograficznej. Tematy będące przedmiotem konsultacji publicznych zostają wyraźnie wskazane w treści powiadomienia o takich konsultacjach;

c) uwagi i zastrzeżenia mogą być przedstawiane wyłącznie od momentu rozpoczęcia konsultacji publicznych do momentu upływu terminu.

4) Koncepcja udziału społeczeństwa musi zawierać co najmniej informacje na temat:

a) zainteresowanych stron, których dotyczy projekt i które biorą udział w konsultacjach;

b) przewidzianych środków, w tym również proponowanych ogólnych miejsc i terminów spotkań poświęconych projektowi;

c) harmonogramu;

d) zasobów ludzkich przydzielonych do poszczególnych zadań.

5) W związku z konsultacjami publicznymi, które muszą zostać przeprowadzone przed złożeniem dokumentacji wniosku, odpowiednie strony zobowiązane są co najmniej do:

a) publikacji broszury informacyjnej o objętości nie większej niż 15 stron w jasny i zwięzły sposób prezentującej opis, cel i wstępny harmonogram opracowanych etapów projektu, krajowy plan rozwoju sieci, alternatywne trasy brane pod uwagę, rodzaj i charakterystykę oczekiwanych skutków, w tym skutków o charakterze transgranicznym, oraz potencjalne środki łagodzące, które są ogłaszane przed rozpoczęciem konsultacji. W broszurze informacyjnej wymienia się ponadto adresy internetowe platformy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 9 ust. 7, platformy na rzecz przejrzystości, o której mowa w art. 23, oraz podręcznika procedur, o którym mowa w pkt 1;

b) publikacji informacji na temat konsultacji na stronie internetowej projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania, o którym mowa w art. 9 ust. 7, na tablicach ogłoszeń biur administracji lokalnej oraz co najmniej w dwóch lokalnych mediach;

c) zapraszania w formie pisemnej odpowiednich zainteresowanych stron, stowarzyszeń, organizacji i grup, których dotyczy projekt, na poświęcone mu spotkania, w trakcie których omawiane są wątpliwości.

6) Na stronie internetowej projektu, o której mowa w art. 9 ust. 7, publikuje się co najmniej następujące informacje:

a) datę ostatniej aktualizacji strony internetowej projektu;

- b) tłumaczenia jej treści na wszystkie języki państw członkowskich, których dotyczy projekt lub w odniesieniu do których projekt ma znaczące skutki transgraniczne, zgodnie z załącznikiem IV, pkt 1;
- c) broszurę informacyjną, o której mowa w pkt 5, zaktualizowaną o najnowsze dane dotyczące projektu;
- d) niespecjalistyczne i aktualizowane na bieżąco omówienie aktualnego stanu projektu, zawierające informacje geograficzne, z wyraźnym wskazaniem zmian w stosunku do poprzednich wersji w przypadku aktualizacji;
- e) plan realizacji, o którym mowa w art. 5 ust. 1, zaktualizowany o najnowsze dane dotyczące projektu;
- f) środki przyznane i wypłacone przez Unię na projekt;
- g) plany projektu i konsultacji publicznych, z wyraźnym wskazaniem dat i miejsc takich konsultacji i wysłuchań oraz planowanej tematyki tych wysłuchań;
- h) dane teleadresowe konieczne do uzyskania dodatkowych informacji lub dokumentów;
- i) dane teleadresowe konieczne do przedstawiania uwag i zastrzeżeń w ramach konsultacji publicznych.